

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/475/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412218984
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4412218984.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený T. - Š., T..I..N., T. T. Š. Č.. XX, P., S.: XX XXX XXX, proti žalovanej: Q. Q., V.. XX.XX.XXXX, B. P. R. V. O., t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou: F. P., V.. XX.XX.XXXX, P. V. O., J. Č.. X, o zaplatenie 578,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 05.09.2012 domáhal voči žalovanej vydania platobného rozkazu na zaplatenie 578,75 eur s príslušenstvom a to 14,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 113,82 eur od 06.10.2008 do zaplatenia, 14,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 83,48 eur od 06.11.2008 do zaplatenia, 14,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 49,51 eur od 06.12.2008 do zaplatenia, 9 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 331,94 eur od 06.10.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom porušenia zmluvných povinností žalovanou vyplývajúcich jej zo zmluvy o pripojení.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a vydal platobný rozkaz pod spisovou značkou 4RO/312/2012-30 zo dňa 21.05.2013, ktorý však nenadobudol právoplatnosť, pretože sa ho nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk a uznesením zo dňa 19.06.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.07.2015 bol platobný rozkaz zrušený.

Súd pre toto konanie ustanovil žalovanej opatrovníčku podľa § 29 ods. 2, 5, 6 OSP na ochranu jej záujmov, pretože zásielky určené žalovanej sa vrátili späť súdu z poslednej známej adresy s poznámkou, že adresát je neznámy. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaná má od XX.XX.XXXX hlásený trvalý pobyt R. V. O.. Žalovaná nie je vo výkone väzby, ani trestu odňatia slobody, žiadne dávky nepoberá a nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Adresu miesta pobytu sa súdu nepodarilo zistiť ani cestou rodinných príslušníkov, nakoľko nemali o nej vedomosť, čo uviedli T. D. E. Ž., ktorí nesúhlasili s tým, aby boli ustanovení za opatrovníkov. R. Ž. rovnako potvrdila súdu, že nemá vedomosť o adrese pobytu svojej dcéry už 5 rokov, avšak súhlasila s ustanovením za opatrovníčku.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 115 a ods. 2 O.s.p. súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli

dňa 11.11.2015 a zvesené dňa 30.11.2015, oznámenie zverejnené na internetovej stránke súdu dňa 20.11.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou a predložených listinných dôkazov: zmluva o pripojení, dodatok zo dňa 22.10.2007, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 113,82 eur, mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, iné poplatky, s dátumom splatnosti 05.10.2008, za obdobie 15.08.2008 - 14.09.2008, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 83,48 eur mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, za obdobie 15.09.2008 - 14.10.2008, s dátumom splatnosti 05.11.2008, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 49,51 eur mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, za obdobie 15.10.2008 - 14.11.2008, s dátumom splatnosti 05.12.2008, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 331,94 eur zmluvná pokuta za obdobie 15.08.2009 - 14.09.2009, s dátumom splatnosti 05.10.2009, všeobecné podmienky, listinné dôkazy ohľadne zisťovania pobytu žalovanej a zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca nadobudol žalovanú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011, ktorú uzatvoril s postupcom Slovak Telekom a.s. Bratislava ako postupník. Zmluva je registrovaná na súde pod T. XX/XX.

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 22.10.2007 zmluvu o pripojení spolu s dodatkom ku zmluve, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy žalobca vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá jej umožnila využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Žalobca pri uzavretí dodatku k zmluve odpredal žalovanej mobilný telefón značky T. C. za kúpnu cenu 1 Sk vrátane DPH. Žalovaná získala mobilný telefón za zvýhodnenú cenu oproti trhovej cene. Žalovaná nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných faktúrami č. XXXXXXXXXXXX na sumu 113,82 eur, mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, iné poplatky, s dátumom splatnosti 05.10.2008, za obdobie 15.08.2008 - 14.09.2008, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 83,48 eur mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, za obdobie 15.09.2008 - 14.10.2008, s dátumom splatnosti 05.11.2008, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 49,51 eur mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, za obdobie 15.10.2008 - 14.11.2008, s dátumom splatnosti 05.12.2008. Žalovaná porušila zmluvné povinnosti tým, že nezaplatila riadne a včas cenu poskytnutých služieb a preto v zmysle dodatku ku zmluve jej bola vyfakturovaná zmluvná pokuta faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 331,94 eur za obdobie 15.08.2009 - 14.09.2009, s dátumom splatnosti 05.10.2009. Žalobca si uplatnil i príslušenstvo pohľadávky a to úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ s tým, že mal za to, že žalovaná je v omeškaní s peňažným plnením nasledujúce dni po splatnosti jednotlivých faktúr.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj s odkazom na tarifu.

Podľa § 52 ods. (1) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. (3) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. (1) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. (3) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. (4) Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. (1) Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. (2) Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z vyššie označených dôkazov vyplýva, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pripojení v znení dodatku podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z.

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci svojej spotrebiteľskej činnosti alebo v rámci inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1,3,4 OZ v znení od 1.1.2008). Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sú upravené v § 53 ods. 4, písm. a) až r) OZ v znení od 1.1.2008. Dojednanou zmluvnou pokutou obsiahnutou aj v dodatku k zmluve o pripojení sa zaoberal Krajský súd v Prešove, ktorý svojím rozsudkom 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012 označil dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo zároveň znamená, že podľa § 53a OZ žalobca ako dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách s rovnakými spotrebiteľmi.

Nárok žalobcu na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur súd vyhodnotil ako neoprávnený, pretože takto dohodnutá zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda je neplatná podľa §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení od 01.01.2008. Neprijateľnosť tejto podmienky vyplýva zo skutočnosti, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. K tomuto záveru súd dospel vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva o pripojení a jej všeobecné podmienky obsahujú nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty jednostranne iba v neprospech žalovanej (spotrebiteľa) pre prípad porušenia jej zmluvných povinností, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností dodávateľa neexistuje v zmluve žiadna sankcia v podobe zmluvnej pokuty v prospech žalovanej. Z uvedených dôvodov súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodný

zamietol. Obdobným spôsobom bolo právoplatne rozhodnuté aj rozsudkami Okresného súdu Košice II. 36C/198/2012 zo dňa 04.12.2012, 36C/180/2012 zo dňa 04.12.2012 a 36C/276/2012 zo dňa 19.02.2013, ktorými zároveň boli zmluvné podmienky o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu výlučne spotrebiteľom určené za neplatné z dôvodu jej neprijateľnosti. Z § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že strany pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti môžu dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je účastník povinný zaplatiť pre prípad porušenia povinnosti vyplývajúci zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška nie je limitovaná, nemôže byť však v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 3 OZ, t. j. nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Súd nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty ani jej dojednanie, ale treba dbať aj na skutočný zmysel a cieľ inštitútu zmluvnej pokuty, ako inštitútu súkromného práva zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. Žalobca ponúkal žalovanej svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré mal vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žiada zaplatiť žalobca od spotrebiteľov v paušálnej výške bez ohľadu na to, o aké zmluvné porušenie pôjde a hrozba pokuty existuje pri akomkoľvek porušení tak, že zmluvné pokuty neobchádza ani aspekt neurčitosti (... ak poruší niektorú z povinností...). Takto dojednané zmluvné pokuty, ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení uzavretej so žalovanou sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a podľa § 53 ods. 5 OZ sú neplatné. Z uvedených dôvodov súd žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol pre zmluvnú podmienku, ktorú považuje za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 06.10.2009 do zaplatenia zamietol.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Všeobecná premlčacia doba je ustanovená k dĺžke troch rokov. Plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda keď je actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t. j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil. Actio nata nastáva vo väčšine prípadov zročenosťou dlhu, t. j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením.

S účinnosťou od 1.5.2014 stanovuje zákon orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Uvedené ustanovenie predstavuje vo vzťahu k § 100 Občianskeho zákonníka lex specialis.

Podľa ust. § 5b Zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitím námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t.j. vynutiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného

subjektu. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a ostatné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doma má substidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom ustanovená osobitná premlčacia doba.

Zákonom č. 102/2014 Z. z. ako bod 11 Čl. VIII bol do zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa zavedený nový § 5b. Zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014 a zákonodarca nestanovil žiadne interpolárne pravidlá. S ohľadom na potreby aplikačnej praxe sa jednoznačne ustanovuje povinnosť ex offo postupcu orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi. Celkové nastavenie spoločenských procesov v oblasti ochrany spotrebiteľa je však nepochybné. Smeruje k maximalizácii ochrany spotrebiteľa, ako slabšej strany v právnych vzťahoch - v tomto smere hraničí subjektívny teleologický (historický) výklad § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa i s eurokonformným a objektívnym teleologickým výkladom, teda úmyslom zákona v konkrétnej dobe a situácii. Pomerne jasným a nepochybným sa v tomto svetle javí úmysel zákonodarcu i zákona, a výklad konkrétneho ustanovenia je tak len derivátom elementárneho pravidla, že každá právna norma sa má vykladať na prospech toho, na ochranu ktorého je primárne určená. Výklad tejto normy môže byť výkladom buď „in dubio mitius“ (v pochybnostiach miernejšie, teda „právoochranné“ vo vzťahu k adresátovi tejto ochrany), alebo výkladom iným, ktorým by ale priznával adresátovi právnej ochrany menej práv, ako bolo „v úmysle“.

O povahe právnej normy nerozhoduje formálne kritérium zaradenia právnej normy do právnej predpisu, ale charakter právnych vzťahov, ktoré táto právna norma reguluje. Ak právna norma reguluje vzájomné subjektívne práva a povinnosti svojich adresátov priamo, nesprostredkovane súdnym zásahom, pôjde o normu hmotnoprávnu. Procesné právo naopak stelesňuje všetky tie normy, ktoré regulujú ľudské správanie v konaní zameranom na poskytnutie súdnej ochrany pred súdnymi orgánmi. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým a najmä o procesnej činnosti orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny. To, že zákonodarca použil v citovanej norme pojem premlčanie, ktoré je upravené v hmotnoprávných predpisoch, na tom nič nemení. Použil ho totiž v kontexte s prihlíadaním na skutočnosti, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Priznáva sa jednoznačne ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu, čo je nepochybne a zrejme úloha civilného práva procesného. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je tak lex specialis k citovanému ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je však samo procesným ustanovením, nakoľko v naznačených diferenciách normuje o procesných vzťahoch, keďže stanovuje súdu podmienenú povinnosť prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali v konaní. Dikcia ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dikcia ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa sú komplementárnymi pravidlami vo vzťahu lex generalis (100 ods. 1 OZ) a lex specialis (§ 5b zákona o ochrane spotrebiteľa), lebo dikcia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne dopĺňa pravidlo ustanovenia § 100 ods. 1 OZ.

Procesná norma bez ohľadu na mieru legistatívneho vyjadrenia pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory prebiehajúce na súdoch. Ak ide o normu procesnú a zákonodarca nestanovil osobitný právny (intertemporálny) režim, pre túto situáciu, platí pravidlo okamžitej aplikability. Súd má prihliadať na premlčanie práva ex officio vo všetkých konaniach začatých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia.

Na premlčanie práva musia byť kumulatívne splnené dve podmienky - márne uplynutie premlčacej lehoty a dokonanie

V zostávajúcej časti súd žalobu o zaplatenie vyfakturovaných služieb žalovanej faktúrami tak, ako je vyššie uvedené rovnako žalobu zamietol, pretože mal za to, že žaloba bola podaná po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 113,82 eur, bola splatná 05.10.2008, a trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 05.10.2011. Faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 83,48 eur bola splatná 05.11.2008, a trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 05.11.2011. Faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 49,51 eur bola splatná 05.12.2008, a trojročná premlčacia lehota uplynula 05.12.2011. Žaloba bola podaná na súd až dňa 05.09.2012. Z týchto dôvodov s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak procesne úspešnej účastníčke, t. j. žalovanej trovy konania nepriznal, pretože jej žiadne s týmto konaním nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.